

BALUAROS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'50 pessetes;
ESPANYA: any, 7 ptes.; AMERICA: id., 2'50 pesos (or)

ANUNCIS. ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24
Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
dels respectius autors. No 's retornen els originals.

Segona Exposició de Clavells * PRIMAVERA DE 1919 *

La primera **Exposició de Clavells**, celebrada l'any passat, fou un èxit reconegut per propis i estranys. Enguany, els organitzadors s'han vist obligats a estendre els límits del concurs, acceptant, además de les flors cultivades pels aficionats de la vila, les provinents dels vivers de jardiners professionals de nostra població i de fora.

Molts aficionats i jardiners estrangers han mostrat desitjos de pendre part en nostres exposicions florals, en quant els medis de transport i les formalitats fiscals no entorpeixin els envius. Per a satisfer en principi aquets desitjos, es dona caràcter Internacional a la Exposició d'enguany, encara que la lentitut amb que torna el món a la vida de la pau, no sia el millor impuls per a entaular noves relacions.

La Presidència de la segona **Exposició de Clavells** l'han acceptada la distingida senyora J. S. de Armengol i el benemèrit compatriota D. Antò Serra, assumint les delicades funcions de Secretari general D. Manuel Robert, iniciador de les exposicions de clavells.

L'Exposició s'instalarà en la gran sala d'istiu d'*El Prado*, lloc designat en un sorteig verificat a posta.

Entre els premis valuosos i en gran nombre, amb els que compta la Comissió de l'Exposició, n'hi han alguns en metàl·lic destinats a premiar les col·leccions de clavells enviades per expositors obrers, ja que el cultiu de les flors no és pas un passatemps conreuat únicament pels privilegiats de fortuna.

La inauguració de l'Exposició tindrà lloc el **dia 25 de Maig** i

la clausura i la distribució de premis el **dia 1.º de Juny**.

El Jurat estarà compost per persones de reconeguda imparcialitat i competència.

La Comissió es reserva el dret de rebutjar les plantes atacades de malalties infeccioses o per paràsits que podrien invadir les demés i aquells clavellers presentats en torretes esquerdades o be en galledes, llaunes de petroli, etc.

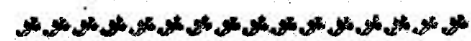
Els jardiners que desitgin presentar una instal·lació aïllada, arreglada completament al seu gust, deuran satisfer els següents drets: Per un metre quadrat, 25 pessetes; per dos metres quadrats, 30 pessetes; per tres metres quadrats, 35 pessetes i per quatre metres quadrats, 40 pessetes, no podent passar l'instal·lació d'aquesta darrera superfície.

Els expositors tindran el dret de vendre els clavellers, mitjançant un dret del 10 per 100.

La Junta es reserva el dret exclusiu de venda de les flors tallades i dels poms de flors.

L'entrega de les plantes estarà *irremissiblement* el dissabte dia 24, a les 8 vespre (hora nova).

Sitges, Maig de 1919.—Per acord de la Junta Directiva, el Secretari general, *Manuel Robert*.

CRONIQUELLA

Abundan en esta villa los asuntos altamente cómicos y triviales, pero hoy me siento contagiado de misantropía y modorra fúnebre.

Hace algunos meses que se mandó derribar (no sé ni me interesa saber por quién) aquella humilde Caseta del cementerio de

nuestra villa, cuya típica Caseta se utilizaba para depósito de cadáveres y Sala de autopsias, así como para guardar objetos de diversos menesteres.

La Administración del Cementerio no tuvo en cuenta que la demolición de la Caseta alteraba la costumbre y los usuales servicios del sagrado recinto, y por tal motivo se oyen airadas protestas de familiares, amigos y acompañantes en los actos de sepelio, cada vez que se repite el caso insólito de tener que dejar el féretro en lugar descubierto hasta transcurrir las horas que señalan las ordenanzas municipales y disposiciones sanitarias antes de proceder al entierro.

Previsoramente no se debió autorizar la desaparición de la Caseta sin haber construido otra o en su defecto haber habilitado un barracón, cobertizo o lo que fuese, para servir de refugio en los casos previstos de velar difuntos y llenar el deber de practicar autopsias, pero desde que padecemos esta desdichada situación que tiene por normas la inconsciencia, la trivialidad y la ligereza en sus actuaciones, y el más audaz y popular de los magistrados absorbe las funciones de mando y se define y dilata como árbitro de los destinos de Sitges y sus posesiones territoriales, todos los problemas quedan sin resolver por complicaciones imprevistas, todo tiene carácter de interinidad por falta de fondos presupuestados a ojo de buen cubero. La estrategia del caciquillo es proponer dictámenes que nadie informa, tratar problemas que nadie estudia porque nadie entiende, dejar tiempo al tiempo y perder el tiempo, mantener la esperanza de los ilusos con promesas de vanidosas exhibiciones, hacer equilibrios de contabilidad, proyectar mejoras de gran costo

sin tener una peseta sobrante ni crédito cotizante, utilizar todos los medios y resortes más despreciables para asegurar mayoría en la casa de *tócame chacho*, aceptar toda colaboración sin referendums de honorabilidad, darle vueltas a la imaginación para organizar homenajes de todos matices y finalidades, adular, mendigar el favor en las más opuestas cancillerías de la política al uso sin que el rubor coloree sus mejillas inalterables, fomentar la afición de los badulaques aspirantes a representaciones tartarinescas, mientras nadie fiscaliza y se tolera el embrollo instaurado como emblema de un sistema que nos lleva por segunda vez al fracaso.

Sobre la manifiesta irreverencia a los difuntos y a la falta de atención a los vivientes, no conozco la opinión personal de los respetables doctores D. Rafael Llopis, D. Juan R. Benaprés y D. Rafael Padrol, pero si atendiendo razones de orden privado o dando laudable ejemplo de disciplina social no han exteriorizado su disgusto, es de creer que en su fuero interno han de haber experimentado la natural indignación al verse sometidos a la molesta y humillante prueba de practicar autopsias al aire libre dentro el sagrado recinto.

Prescindiendo del precepto ritual que ordena tener en todo cementerio un departamento decoroso para guardar difuntos las horas reglamentarias y al mismo tiempo para los servicios naturales, implica una falta de consideración a los Sres. Médicos de la localidad que por mandato de la ley han de prestar servicios profesionales en el cementerio, no tener una estancia o lugar habilitado resguardado de la intemperie para que la operación no semeje una faena de matarife o descuartizador de reses.

como en los tiempos primitivos. Para los ilustres papanatas, la noble misión de la ciencia médica es cosa vulgar que no merece ningún respecto y el culto a la memoria de los difuntos una preocupación de los fanáticos y espíritus timoratos que sienten la ideología de lo sobrenatural y de ultra-tumba.

¿Por qué no se construyó la Caseta, para la cual, según tengo entendido, se hizo el plano y presupuesto? No debe ser por falta de dinero o por lo menos no se puede alegar esta causa en virtud de que la Administración del Cementerio tiene sobrante todos los años y con tal motivo se le otorga su correspondiente voto de gracias como si hubiese hecho algo extraordinario.

Después de esta falta de previsión hay que lamentar el estado de abandono en que se tiene la nave de la famosa ampliación por el ángulo N. O. de nuestra ne-crópolis.

El observador que haya visitado aquel departamento, que algún chusco bautizó con el nombre de *Corralet*, se habrá llevado una triste impresión de cómo cuidan la adicionada mansión de los difuntos, los actuales personajes de la mayoría.

A título de información voy a detallar lo que se halla expuesto a la retina del curioso e indiferente visitante:

En el mismo pasillo de entrada, al... llamémosle pequeño cementerio, hay un mueble destartado con pretensiones de mesa anatómica, unas tinajas de uso industrial y una hilera de ladrillos esperando turno. Ya dentro, hay adosada a la pared una puerta-reja que prestó servicio lúengos años, tirada como cosa inservible. Al lado suyo (de la reja) hay otro vegetal en forma de armario del que ha quedado un vidrio ileso, y en los escaparates polvorientos se hallan (como trofeos de pasadas luchas) un carrito hilo coser color crem, una aceitera, un cabo de vela, dos frascos vacíos, residuos de trapos sucios, fragmentos de vidrios y otras menudencias dignas de guardarse en un depósito de basura.

Partiendo de la hilera de nichos recién contruidos, tropezamos con unos hierros viejos, una silla también vieja, unas cañas ennegrecidas, maderas y vigas tiradas al suelo, montones de piedras y trozos de ladrillos procedentes de alguna parte; y dentro unos nichos que esperan inquilino, hay varias

herramientas, capazos, sacos de material y mucha porquería.

La visión se completa con la abundancia y variedad de hierbas que crecen con la ufania de las especies que constituyen la flora de las ciudadelas abandonadas y los edificios en ruinas.

Ahora el lector que haga el comentario apropiado a su gusto, pues yo me limito a dar el inventario y no quiero exprimir la naranja hasta que amargue.

P.

Secció Oficial

Registre Civil

Inscripcions verificades durant 1ª Abril 1919

MATRIMONIS

Llorens Pacios Vea amb Rosa Ferret Curtiada; Llorens Vigó Ricart amb Consol Santana Marquínez; Joan Sancho Latorre amb Maria Esteve; Rafel Comas Marcé amb Carme Junyent Milà i Pere Pros Estivill amb Beatriu Pérez Jorret. —Total, 5.

NAIXEMENTS

Jaume Planas Tutusaú, fill de Francesc i Rosa; Pau Lluis Paulí, de Pau i Marina; Rosend Torres Planas, de Antón i Teresa; Antón Barberà Sameric, de Marià i Angela; Ricart Oller Duran, de Artur i Maria; Teodor Gonzalo Casado, d'Eugeni i Modesta i Antón Lasera Bernal, de Marià i Teresa. —Total, 8.

DEFUNCIONS

Magí Jacas Robert, 57 anys, solter, edema pulmonar; Josepa Mirabent Nicolau, 66, casada, meningitis grippal; Josep Navarro Olmes, 52, cosad, bronconeumònia; Francesc Vallés Montané, 59, casad, mort sobtada; Joan Ferré Rosell, 24, solter, meningitis bacilar; Pere Mora Batlle, 59, casad, commoció cerebral, i Manel Bertran Roig, 89, viduu, senilitat. —Total, 7.

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 5

La Presideix l'Alcalde, amb assistència del Síndic i Srs. Barrachina, Plana Puig, Roca, Planas Robert i Padrol.

Aprovada l'acta de l'anterior, és donat compte de l'instància del Secretari de l'Exposició de Clavells, D. Manel Robert, anunciant aquesta i sol·licitant la cooperació de l'Ajuntament amb un premi. Se acorda que sigui el premi de 100 pessetes en metàl·lic, en preferència adjudicat als obrers que s'ediquin al cultiu dels clavells en les hores lliures que el treball els proporciona.

Sol·licitat per D. Josep Urgell, propietari de l'«Hotel Subur», el construir una escalinata al Passeig del Dr. Robert que des del costat del «Pont Domènech» vagi al carrer de la Ribera per a donar més facilitats als vianants que vulguin anar a l'Hotel i de pas embellir dit lloc, es concedeix, realitzant-se les obres baix l'inspecció de la Comissió de Foment.

Es dona compte del resultat i fallo donat per la Comissió Mixta de Reclutament als minyons d'aquest reemplaç i dels anys anteriors. Es comunicarà als interessats.

Es llegeixen els certificats expedits pel metge de Santiago de Cuba respecte als minyons Antón Mirabent Torrents i Francesc Fontanals Vendrell, en vista dels quals són declarats exempts temporals.

S'aprova la recaudació de Consums del mes d'Abril que puja 3.817'71 pessetes i dos comptes del paleta de torn.

Es concedeix permís a D. Joan Vilella Estivill per a edificar un xalet a la Ribera, quina instància ve redactada en català.

En Planas Robert demana a veure si es pren amb interès el fer la caseta al Cementiri, doncs és botxornós no hi sigui, moltes famílies forasteres que l'han visitat així ho han dit, i més els de la vila que saben s'han de fer les autòpsies a l'aire lliure.

En Julià li contesta que si s'ha demorat és per que volia fer-se de diners del Cementiri, emprò com no podser, s'haurà de fer-se de diners del Municipi; emprò que l'Arquitecte ja té ordres; que pel contractista és el temps de la feina i altres excuses per l'istil.

En Barrachina demana amb insistència que la Junta de Sanitat fassi visites d'inspecció a les fàbriques i a les Escoles, especialment a aquestes, contestantli l'Alcalde que s'tindrà en compte.

En Padrol denuncia que ls veïns del carrer de les Animes, cantó a Sant Isidro, es queixen de que fa més de tres setmanes que no s'encèn el llum del cantó, essent el dit lloc extremadament fosc.

L'Alcalde diu que s'farà arreglar. I se aixeca la sessió.

El cost de la vida a París

Com a nota curiosa, transcrivim les següents ratlles d'un diari de la capital:

Excelsior, de París, ha publicat una estadística muy interesante del coste de la vida antes y después de la guerra.

Según los datos a que nos referimos, la carne ha aumentado el 400 por 100 de precio desde 1914 a 1919; un pollo, que valia 1'60 francos, cuesta ahora 7'50 (aumento de 368 por 100); la gallina, los pichones y los conejos han aumentado de valor en 400 por 100; la «charcuterie», de 233 a 400 por 100; las legumbres hasta 1.900 por 100; las frutas, de 191 a 650 por 100; las especias, de 25 a 400 por 100; la manteca, 347 por 100; los huevos, 200 por 100; los quesos, de 292 a 566 por 100, la leche, 100 por 100; el pan, 42 por 100; la «pâtisserie», de 200 a 400 por 100; el vino, 300 por 100; la cerveza, 200 por 100, y la sidra, 400 por 100.

Las patatas, que se vendían antes de la guerra a 15 céntimos kilo, se pagan ahora a 65 céntimos kilogramo.

La calefacción ha aumentado de precio: el carbón, de 77 a 300 por 100; el petróleo, 144 por 100; el alcohol para quemar, 475 por 100; el gas, 50 por 100, la electricidad, el 40 por 100.

Los trajes, botas, sombreros, corbatas, camisas, guantes, han subido de precio de 122 a 300 por 100. Una docena de cuellos, que costaba nueve francos, vale ahora 20; unos guantes de piel 5 y 15 respectivamente; un sombrero, 12 y 40; un traje, 25 y 300.

Un traje de señora costaba 175 francos (sastre), y ahora vale 400; unas botas 28 y ahora 80; un sombrero 200 y ahora 500.

El planchado ha subido de precio; los cuellos de 10 céntimos a 25 y las camisas de 40 a 80.

Los muebles se venden con 166 a 300 por 100 sobre lo que valían en 1914; la ropa blanca con recargo de 400 a 733; los utensilios de cocina de 40 a 276.

El servicio de peluquería cuesta un 150 por 100 más caro que antes de la guerra; el tabaco un 40 a 71 por ciento; los transportes de 35 a 404; los coches de alquiler un 76 por 100; los tranvías de 33 a 80; correos y telégrafos de 25 a 100 por 100; los papeles y libros de 28 a 976 por 100, y los productos farmacéuticos de 100 a 525 por 100.

Miquetes

L'invisible reporter de l'*Eco* que ressenya les sessions de l'Ajuntament, al descriure la del 23 d'Abril en son nombre del dia 27, extralimitantse i falsejant a gratient l'actuació dels nostres amics Barrachina i Planas Robert, diu que *profesan al parecer la teoria de que el Municipio no debe cumplir sus compromisos, ni satisfacer por tanto las liquidaciones de obras según subasta.*

No obstant aquestes malèvols afirmacions de la *Gazeta* dels xinos, en l'acta de referència que l'Ajuntament aprovà el 30 del propi mes, s'hi llegeix que al votar en contra del dictamen els nostres amics, *lo hacen en este sentido por haber sostenido igual criterio en todas las insidencias derivadas de la construcción de cloacas en el sector oriental.* I el criteri dels nostres amics sempre que s'és tractat de aquest assumpte ha estat disconforme amb el modo i forma que s'realitzà la construcció de dites cloacas.

Han dit al Consistori repetides vegades, avans d'ara, que ni trovaven acertat el plan tècnic de construcció ni l'econòmic, ni menys la ficació de subasta en que es concedí la construcció.

Tals antecedents els savia sobradament el Sr. Alcalde, i com que és unànime la creència de que és el propi Sr. Julià qui redacta les sessions de l'*Eco*, resulta que l'eminència de la Ribera, amb tot i haver-lo elevat a la *primera magistratura popular*, no és més que un «comendador» amb tots els defectes d'En K. K.

X.

Jocs Florals de Barcelona

En aquesta gayà festa, celebrada en la ciutat comtal el prop-passat diumenge, va obtenir l'accésit a la Flor natural nostre distingit amic l'inspirat poeta En Lluís Via; havent se llegit en el mateix acte el següent discurs del President, que ho era l'eminent economista i pulcre literat En Frederic Rahola i Trèmois:

Senyors, senyores:

Un etzar trist per a la nostra Catalunya fa que avui ocupi jo aquest il·luc gloriós per comptes de l'home eminent que haviem escollit per que l'il·luminés amb la claror de son excel·lent enteniment. La mort, aquesta pallida conductora dels fets de nostra vida i dels aconeximents dels pobles, m'ha enlaira a aquest sitial, reservat pel prelat il·lustre que, sense haver nascut a Catalunya, tant d'amor dúia a la nostra terra, més fort potser que el que engega la natura, ja que era fill de la voluntat i de la reflexió, que són els propulsors dels grans amors humans.

Per desgràcia, sense que vosaltres ni jo pogués somniari, em correspon substituir-lo en l'acte solemniel dels Jocs Florals d'enguany, i cercant la manera de que us faci menys falla, dexeu-me que us parli d'ell.

Nascut vora de Galícia en un poblet insignificant, i en una llar modesta, els seus propis esforços i mereixements, va assolir els llocs més preeminents, mostrant com l'Església encarna l'esperit de la democràcia, no fixant-se per res.

naixença per parar ment en la virtut de les pròpies obres.

Pel mateix que el seu origen fou tan humil, els humils i els senzills foren l'objecte predilecte dels seus amors, mantenint en tots els actes de la seva vida una natural modestia que s'avenia perfectament a ses prerrogatives i excel·lències. Pregonament religiós, no sols les coses de la fe exalçen son esperit, sinó que aplica son fervor a l'extinció de les plagues socials; sentint-se home de son segle. I al mateix temps que l'arbòl el zel evangèlic, es manifesta apòstol de les bones costums i combat amb fermesa els vicis dels nostres temps i els grans enemics de la naturalesa humana. L'alcohol, el terrible degenerador de la nostra espècie, que emmetzina el cos i l'esperit; l'usura, que és el còrc. rosegador del treball i l'amanyaador de la peresa; la mala premsa, que pertorba l'opinió i malmet els senys, trobaren en la ploma de valent periodista i escriptor admirable un adversari encarnissat i perfidiós.

La seva figura interessant esdevé per nosaltres quelcom meravellós, quan arriba el moment que fou anomenat metropolità de Tarragona. Allavors la seva personalitat es revela amb tota la puresa i brill de les ànimes privilegiades. No puc menys, amb tal motiu, que pensar en son parió. En Juli Carselade, el bisbe de Perpinyà, que ofereix una gran semblança moral amb el difunt arquebisbe de Tarragona. Ambdós són homes representatius de l'amor sencer que inspira la terra d'altri, quan un hom s'hi sent portat a viure-hi i a exercir en ella autoritat, més encara quan aquesta autoritat és fonament espiritual. Endebades es vol penetrar en l'ànima d'un poble si no portem dins nostre el flam de son amor i el nostre enteniment no és com l'intim-espill de ses alegries i ses tribulacions.

El bisbe Carselade, aquí mateix l'any 14, ens deia omplint-nos d'emoció: «jo em vaig trobar un jorn, per una gràcia especial de Déu, de gascó que era convertit a català. Déu s'havia dignat escollir-me per confiar-me el conreu religiós d'un trocet de Catalunya. Ell havia fet de jo el Bisbe de l'antiga i il·lustre diòcesi d'Elna. El dia de la meua consagració, quan prosternat en el paviment de la Seu Metropolitana d'Aux vaig rebre l'unció episcopal, a mesura que els rits sagrats es complien i que la gràcia divina em penetrava i em revestia del caràcter episcopal, sembla que una transformació estranya se operava en mi, que rebia un carisme particular que era com un nou baptisme i que amb aquest carisme una nova sang se infondia dins les meves venes: un nou esperit, un nou gust penetraven en la meua intel·ligència. Quan me vaig alçar dels peus de l'Arquebisbe consagrador, era Bisbe català. Vaig sentir que tenia una nova pàtria; venia d'ésser fet català per la gràcia de Déu.»

Al nostre Antolín López Pelàez li va passar quelcom de paregut. Així que fou cridat a regir la Seu Metropolitana de l'Espanya Tarragonina, va sentir-se apoderat de la terra que el cridava a tan august Ministeri. I, com el bisbe de Perpinyà, que de gascó es va sentir transformat en català, ell de gallec va devenir català en el fons de la seva ànima. La revelació es feu pel respecte i amor que tot d'una va mostrar a la nostra llengua. Talment es diria un miracle: al cap de pocs jorns de ésser a Catalunya, donava goig sentir-lo ja barbotejant la nostra parla, endolcida per l'accent gallec, que recordava la cadència italiana. Quin contrast el seu amb el de moltíssims que tots coneixem, que han passat la seva vida a Catalunya, i moren sense haver parlat mai el nostre idioma!

Hi ha coses que semblen providencials. En la vida d'Antolín Pelàez s'hi veuen ja influències que preparaven aquesta transformació, filla de l'amor.

El seu poble, molt lluny de Tarragona, hi tenia històrics lligams amb la nostra antiquíssima ciutat. En el temps dels Romans, existia una via batejada amb el nom d'Aurèlia, que enllaçava la Tarragona dels Cèsars amb Astúria, l'Astorga, que era el bisbat del poble de nostre Arquebisbe. Estava ja traçat, doncs, el camí que havia de seguir per arribar fins nosaltres, camí de llatinitat, que era com una artèria de la sang romana, d'aquesta sang que portava en si el respecte i la tolerància als pobles que anava sumant a sí Roma, gran mantenedora de les costums i de les lleis dels demés. Hi havia doncs, un ancestral parentiu entre ell i nosaltres.

(Acabarà)

Les properes eleccions

Les eleccions de Diputats a Corts, que properament han de celebrar-se, per als nacionalistes i per a Catalunya revestiran la mateixa importància que les que han vingut tenint lloc des de uns quants anys ençà. Mentres no's resolgui completament el nostre plet, la finalitat de Catalunya es la mateixa. Rès hi ha que aboni un canvi de orientació en la política de la nostra terra. Are més que may és indispensable que 'ls nostres enemics s'enterin de que la voluntat de la nostra terra és ferma i conseqüent i que la idealitat de Catalunya, malgrat tots els sotregaments destinats a sotmoure la seva base, s'encamina decidida a assolir el seu deslliurament integral.

Per aquest motiu el poble de Catalunya té el deure ineludible de apoyar amb els seus sufragis an aquells candidats en que sobre tota altra idealitat hi perseveri el sant amor a la terra i a la seva dignificació. I al remarcar que sobre tota altra condició els diputats catalans han de sentir la llibertat de Catalunya, no volem pas dir que s'hagin de desentendre de totes les altres idealitats que s'forjen en la formació de la societat futura; ans al contrari: creiem sincerament que l'ideal amb més intensitat senti l'ideal nacionalista més capacitat estarà per a l'arranjament de la vida nova que ha de sortir-ne del trasbals mundial que actualment s'opera.

Els idealismes de l'avant-guerra tenen de resoldre's en la post-guerra, i els qui millor preparats estiguin per a cooperar a les solucions armòniques que són precises, aquets són els que deu preferir el còs electoral, com a indubitable garantia de que per ells serà defensada la dignitat ciutadana.

Relacionat amb la propera lluita electoral, comencen a remoure's i a inflarse les passions en aquest Districte. No ens interessa molt, que diguem, la intensitat de la tal lluita; ens plau molt més poder comunicar als nostres amics que l'que ara era digne diputat per aquest Districte, D. JOSEP BERTRAN I MUSITU, capacitat del seu deure i de la importància del moment actual, es presentarà a la reelecció, el resultat de la qual no pod ser altre que ocupar novament el lloc d'honor que en justícia li pertoca.

Dietari de la vila

DISSAPTE

S'exposa al públic, en les aparadors de «La Perla», el premi que el «Pabelló de Mar» ofereix per a l'Exposició de Clavells, consistent en una artística copa de plata.

DIUMENGE

Degut a l'hermós dia primaveral amb que 'ns obsèquia el temps, a la tarda, en lloc de la gent encauar-se, són molts els conveins que surten als defores, tenint preferència de lloc visitat les reformes que s'fan al «Sellarot», quin lloc ha sigut nomenat «Terramar».

Segueix rebentse regals com a premis per a l'Exposició de Clavells, mostrant-se al públic des de la vidriera de «El Siglo» el donat pel Sr. Manel Monell, el qual consisteix en un joc, que pod dir-se és per a fumador, de plata.

DILLUNS

En la sessió celebrada per l'Ajuntament, havem de confessar l'haver rebut una agradable impressió al donar-se compte d'una instància, demanant permís d'obres, escrita en la llengua catalana, essent aquest el primer cas que recordem, i la qual és signada per En Joan Vilella, a qui endreçem la nostra felicitació.

¿No seria convenient que 'ls contractistes d'obres de la vila, que són ells els que fan quasi bé totes les instàncies dels permisos, en prenguessin nota?

En la mateixa, també han sigut votades 100 pessetes destinades com a premi a l'Exposició de Clavells.

DIMARS

A la matinada, els carabiners en la platgeta nomenada «Aigua dolça», desota la foradada coneguda per «La Falconera» prop de Garraf, han trobat a un home ofegat dins una petita barca tombada.

Donats els corresponents avisos a les Autoritats de Marina, després d'identificat, ha resultat ésser un pescador nomenat Josep Gisbert Salvador, de 41 anys d'edat, casat, natural de Barcelona i resident a Garraf, quin havia surtit ahir tarda a pescar, creguent-se li agafaria un trollell ja que la mar estava en la més completa calma.

El difunt ha sigut traslladat al Cementiri, on se li farà l'autòpsia.

Rebi la seva desconsolada esposa i fill nostre pèsam.

Una hora més tard de la senyalada, per falta d'assistència del President, es reuneix en el Saló de Sessions de l'Ajuntament la Junta Municipal del Cens Electoral a l'objecte d'informar

les reclamacions presentades a la rectificació del mateix, assistint a dit acte En Joan Duran, que ocupa la presidència, i els vocals Esteve Barrachina, Josep Serra, Enric Busquets i Bonaventura Montaner, actuant de secretari el del Jutjat.

En Barrachina es queixa de que havent quedat en la Junta de l'any passat que farien un *arreglo amistós*, després per les combinacions i componendes de President i Secretari es féu una acta completament diferent de lo acordat.

En Duran li contesta que ells no poden extralimitar-se en ses atribucions.

Llegides les disposicions legals, es dona compte de les instàncies presentades, que són vuyt i resulten informades en la següent forma:

Dues de D. Ramón Martí demanant la inclosió de 17 electors per al districte primer i 53 per al segon, electors que havien sigut eliminats casualment de les llistes amb tot i ésser veïns. S'informen favorablement, per venir documentades.

Tres instàncies d'exclusions, dels senyors Martí i Planas Robert, uns electors per no tenir la edat reglamentària i altres per defunció. Són admeses, i se informen en el sentit que s'demana.

Dues de En Ramón Martí sollicitant la exclosió dels Srs. Francisco Montserrat Juncosa i Pere Nadal Capdevila, per no ésser veïns d'aquí i tenir el vot a Vilanova i Pla del Penadès, respectivament, lo que s'justifica per les llistes electorals de dites poblacions. No són informades favorablement per considerar la Junta que les tals llistes són documents insuficients per a donar lloc a atendre lo que es demana, doncs si aixís ho fessin dessegur que l'papa els renyaria.

I, per últim, altra instància, firmada pels Srs. Mitjans, Tutusaus i Martín, demanant-se per als dos districtes la inclosió de veïns alguns dels quals, com l'Antò Soler i Roig, no compten els dos anys de residència, encare que l'alcalde hi hagi posat el «visto-bueno» com si efectivament fos cert lo que vol ferse veure. No cal dir que, a pesar de tot, s'informen favorablement.

Durant la lectura de les instàncies de nostre amic Martí, al veure que venien amb tots els justificants corresponents, algún membre de la Junta semblava com si tingués agulles al «asiento», tals eren les contorsions que feya a la vageda que 'ls ulls casi li surtien de conca.

Al saberse el resultat de la Junta, a la Casa Gran tot trontollava, haventhi un inusitat trasbals amanit amb constant mohiment de passos i corredisses.

Aquest matí bon nombre de curiosos contemplen com a La Punta, al Cau Ferrat i a Marycel va impresionant-se una pel·lícula cinematogràfica davant la interpretació d'interessants escenes per part d'artistes de «Studio Films».

† Els apreciats esposos Joan Domingo i Teresa Cosials passen per la pena de haversels'hi mort el seu primer filllet als tres mesos d'edat, l'enterro de quin cadavre té lloc aquesta tarde.

El resultat de la Junta, del Cens celebrada aquest matí ha preocupat de tal manera als «conspícuos», que fins el «primer magistrado» de secà ha rebut a alguns visitants amb formes bastant renyidotes amb la popularitat.

DIMECRES

Aquesta tarde en el Cementiri, en ple aire lliure, es practica l'autòpsia al cadavre de l'infortunat pescador Josep Gisbert, presenciant dita operació les autoritats de Marina i haventse de tancar la necròpolis durant la mateixa per a evitar que per ningú fos estorbada la tasca dels facultatius, feta al camps ras per manca de dependència apropiada, cosa que no deixa d'existir en cap població de l'importància de la nostra ont els seus administradors tinguin la més ínfima noció de la tasca que al elegirlos els hi fou confiada.

DIJOUS

Se 'ns comunica la nova de que al Passeig Benaprés és tanta la frondositat existent que prompte no es veuran els arbres, lo qual motiva gran sorpresa ara que el sudit lloc és tan concorregut amb motiu de visitar «Terramar».

Entre els aficionats al claveller i els organitzadors de l'Exposició de dita flor ha causat gran alegria al llegir en la premsa del matí que l'Il·lustríssim Ajuntament de Barcelona ha votat 500 pessetes destinades a un premi pel Concurs Internacional de Clavells que s'celebrarà en aquesta vila.

Els elements convulsionistes no poden avenir-se del resultat de la Junta del Cens Electoral del dimars.

Des del dit dia, reunions, càbales i conjectures, números i més números, van en dansa; els empleats d'oficines, aquesta tarda, no han acudit a les mateixes, dient-se si es trobaven a una Societat recreativa copiant coses que poden constituir un abús de confiança del President de la Junta, el qual per convegne a la majoria de que no eren misteris ni firmes falses ha mostrat els documents originals de la mateixa, quedant postrats al veure la firma autèntica del primer Tinent d'Alcalde.

A la nit, celebren nova reunió aquest, el Comendador i En Duran, que dura prop les dotze, a la Casa de la Vila.

Els que s'interessen pels afers municipals no poden comprendre el que temen tant a la veritat els caps padres ni el per què el temor a que tots els veïns puguin exercir el sufragi qu'en us del seu perfecte dret els fou negat en la confecció del gran Padró Municipal!

Això no fa per l'home dels grans recursos.

Els amics En Ròmul Bertran i Robert i Na Feliciàna Planas de Bertran tenen la satisfacció de veure's pares del primer fill de sa unió, el que ha portat més alegria en la benvolguda llar dels avis.

DIVENDRES

Aquest matí ha plogut durant força estona, essent rebuda l'aygua amb gran content per la pagesia pel bé que reportarà atota mena de plantes.

Noves varies

Pel vint d'aquest mes s'anuncia la aparició d'una revista mensual que surtirà a Sitges amb el nom de «Terramar» defensora de la població, segons reser els cartells circulars.

Per a demà, diumenge, tenen anunciada sa visita a nostra vila en excursió uns 40 socis del Centre Artístic de Garriga, els quals s'hostatjaran a l'«Hotel Sitges».

En els examens d'aspirants al càrrec de Secretari de Jutjats Municipals celebrats el dia primer de Maig a l'Audiència Territorial de Barcelona, ha obtingut la qualificació de *sobresalient* nostre amic Josep Masip Mitjans, a qui felicitem.

BANCO DE VILLANUEVA

SUCURSAL DE SITGES

DEPOSITO DE VALORES

Derechos de custodia que percibe anualmente esta Sucursal por cada depósito cuyo nominal sea:

De ptas.	1 a ptas.	1.000, ptas.	1
1.001	2.000	2	
2.001	3.000	3	
3.001	4.000	4	
4.001	5.000	5	
5.001	10.000	6	
10.001	20.000	7	

Los de mayor cantidad pagarán una peseta por cada 10.000 ptas. que excedan de las 20.000 pesetas.

Teneduría de Libres

S' ensenya per Partida doble
amb mètode pràctic modern.

De quae soup ts d9 a les 10 nit.

Carrer Nou, 6 : SITGES

Dr. M. Farrán

Cirurgiá-Dentista nort-america

Parelladas, 30 - Sitges

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas á mida

HERNIADOS

—(TRENCATS)—

Si no queréis padecer acudid al *braguer*, único medio exclusivo para su completo alivio; remedio eficaz y comprobado por eminencias médicas. No molesta para nada; suave en el movimiento, se adapta como un guante. Infinidad de curados acreditan la Casa de ANTONIO CASELLAS. — Hombres, mujeres, niños y ancianos, acudid á curarse radicalmente. — Gabinete reservado para señoras y personas de delicadeza. — Precios módicos. — Inmenso surtido de Bragueros. — Composura y reparación de bragueros nsados. — Se coloca *prácticamente* por él mismo.

Antonio Casellas

Libertad, 17 : VILLANUEVA y Geltrú

VINOS de todas clases
de cosecha propia

Teléfono

— G. —
— 280 —

LA SITGETANA

Bodegas de Juan Magrans Crespo

MOSCATEL dulce y seco MALVASIA de Sitges superior

Vinos Tinto, Clarete, Rosado y Vinagre

Despacho Aragón, 339, chaffán Bailén; BARCELONA

LA ESTRELLA

CONFITERIA

COLMADO

CASA QUE DONA'LPÉS

Piambres, i cada festa Brioi; Flams, Encasadas i Crema russa.

Dolços i pastes seques tots els dies

Es fan Biscuits glacés per encàrreg

FUNERARIA
SALVADOR FORMENT

— Servei esmerat en tot lo
referent a pompes fúnebres.

Angel Vidal, 5 : SITGES

PREUS REDUITS

LLENYES DE TOTA MENA

Pi en tacs i estelles; costes de pi (despulses de serra);

Rabassons sencers fets a tacs (propis per a cuines econòmiques i estufes);

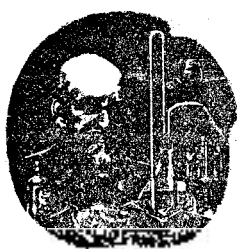
Tacs de olivera, admetller i garrofer fets a totes mides.

PREUS ECONOMICS

SERVEI A DOMICILI

Les demandes tindran d' ésser de 10 quintars com a mínim.

Viuda i fill de J. RIUS: Sant Gaudenci, 4

Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLER

— INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO —

Calle Lauria, 74 — FARMACIA — BARCELONA